

(Marathi)

1043
9/81

1336

11

P

1336

देशाचा पालनवाला हें पद शिवाजीचा पोवाडा
(संपादक नामदार जाधव) या पुस्तकातील घेतल आहे.

प्रभात फेरी.

Prabhāt-Pheri, Pt 3.

॥ ३ ॥

Marathi

बॅरिस्टर-गांधी.

reopsis

प्रिं. प.-पी बी. पाटक, पां. वै. प्रेस, मुंबई ४.

किंमत १ आणा-

स्वराज्य-नौबद झड्डं लागली हर हर० ॥ १ ॥
 फुकट बोलणे टाकुनि द्यावे । सज्ज तुम्ही व्हावे ॥
 इंग्रज करिचें राज्य तूमचें । हिसकुनि तुम्हि घ्य वें ॥
 छी थू तुमची जर्गी होतसे । गमत न लाजेला ! ॥
 काळीं ठिकर मुखें जाहलीं । लढा मुक्त व्हाव शाला ॥
 झुजा अरिशीं णमख मांडा । मांडा जोरानें ॥
 दुर्हा मोडुनी कुटा अगीला । खंबिर मनसानें ॥
 उठा मर्द हो वेळ पातली । स्वराज्य रवि आला ॥
 उदया चलितो दिखूं लागला । अरि धरि भीतीला ।
 लज्जेस आर्यभूच्या रक्षणे लज्जेस पूर्वजांच्या ॥
 शूरवीर हो रणीं ठाकुंया । छातीवर अरिच्या ॥
 चला मर्द हो एक होउनी । स्वराज्य व्यायाला ॥
 स्वराज्य-नौबत झड्डं लागली ' हर हर० ॥ २ ॥
 क्रिश्चन भाई, पारशि भाई, मुसलमान भाई ॥
 हिंदूभूमिचे सुत हे सारे । हिंदू आमुची आई ॥

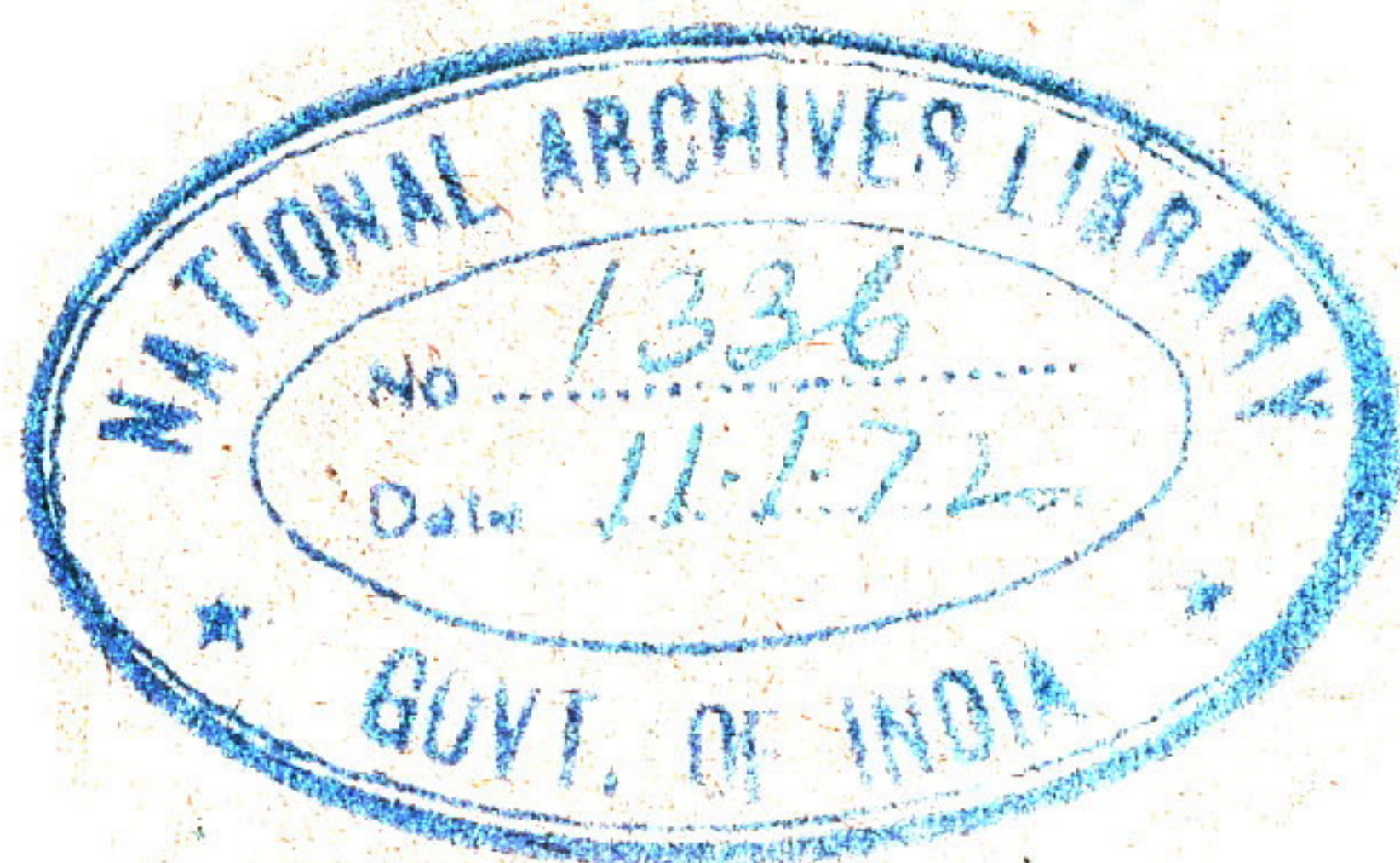
सुपुत्र आम्ही भिडवुनि खांदा जाउं लढायाला ॥
 मुक्त करूं माय आमुची । सोडुनि दैताला ॥
 राष्ट्र-मुखाचा कलंक धुउनी टाकूं या आतां ॥
 अरिधिराचा तिलक लावुनी रक्षूं गांभाता ॥
 जाउं या संगरा झडकरिहो राष्ट्रीय मंगलाला ॥
 टाकूनि रणशौर्यातें आण भिरवुं विजयमाला ॥
 संगर-तांडव धोर करूनी स्वराज्य ध्यायाला ॥
 स्वराज्य-नौबद झडूं लागली : हर हर० ॥ २ ॥
 मिठास पट्टी इनकपपट्टी डोईला पट्टी ॥
 किर्ती पट्ट्या पोशिति नौकरशाही ती लट्टी ॥
 हिंदभूमि हा पिळुनिनेता सर्वांचे संपत्ती ॥
 तयामुलें ही सर्व पसरली दा विपत्ती ॥
 शस्त्र न लाठी आम्हां हातीं धरण्या ते देती ॥
 अशस्त्र ऐशा आम्हांला ते खुशाल बडवीती ॥
 लाज न त्यांना भूतदयेची । रावणी राज्य त्यांचें ॥

प्रभात फेरी ॥ ३ ॥

॥ हर हर महादेव बोला ॥

प्रभात-भूपाळी (चाल-वनश्याम सुंदरा •)

प्रभात-फेरी वदे हिंदूना अरुणोदय झाला ॥
स्वातंत्र्याचा मंत्र ' हर हर महादेव ' बोला ॥ धृ० ॥
प्रभात आली उठा हिंदुहो । कार्य करायाला ॥
स्वातंत्र्याचा विजय-शब्द तो हर हर महादेव बोला
धाय मोकली हिंदूभूमि । ही बद्ध असे झाली ॥
लोहशृंगवलीं गुलाम गिरीच्या । तिला बांधियेली ॥
हिंदू बंधुहो तिच्या सुतांनो । गुलाम तुम्ही झालां ॥
लाज केवढी तुम्हां जर्गी ही । पंढ तुम्ही बनलां ॥
मुक्तता आर्यभूची झडकरि आंगल-करांतुनि व्हावा
राष्ट्रध्वज हा करीं घेऊनियां ज ऊं फडकवाया ॥
उठा मर्द व्हा टाकुनि निद्रा प्रभात हा झाला ॥

नको आम्हां तें मोडुनि पाडूं जुवाड परवशतेचें ॥
 सोडुनियां आळस फुंकावें तुम्हि रण शिंगाला ॥
 लढावयाला निधा झडकरी । वराया विजयमाला ॥
 सौमित्राचे वदणें ऐका चला लढायाला ॥
 स्वराज्य-नौबद झडूं लागली । ' हर हर० ॥ ३ ॥

पद--(आनदाचा कंद)

उठा बंधुनो चला झडकरि । क्षत्रियबाणा
 प्रगटकरा ॥ धृ० ॥ सत्वरतेनें-एक जुटीनें ।
 संग्रामाची वाट धरा ॥ बहु दिवसाची-परदा-
 शाची । बेडी तोडण्या पुढें सग ॥ देशासाठी
 धर्मासाठी । स्वस्थ न बसतां रणि मरा ॥ श्री
 शिवबाची-तानाजीची । कर्तबगारी मनीं स्मरा ।
 आपण त्यांचे वंशजसाचे । विचार हा तुम्हीं करा
 जरा ॥ महात्माजींचा स्वातंत्र्याचा । लढा बंधुनो
 आहे बरा ॥ शस्त्र न धेतां-आहे आतां लढ-
 ण्याचा हा मार्ग बरा ॥ शंकर कविचे बोल
 हिताचे पके ध्यानी मनी धरा ॥

देशाचा पालनवाला.

देशाचा पालनवाला तो शिवाजी राजा झाला॥
 धर्माचा रक्षणवाला तो शिवाजी राजा झाला॥
 त्रिभुवनांत डमरू ज्याचे । नादतांच नंदी नाचे॥
 जो परित्राण या भूचे । शंकर भोला ॥ १ ॥
 गर्जते भवानी मेघा । चमकते भवानी खांडा ॥
 चाललाच भगवा झेंडा । रण-नाचाला ॥ २ ॥
 तुक्याचा प्रेमळ वीणा । गहिंबरवीं अंतःकरणा॥
 करुणेच्या घेउनि ताना । उठवी हरिला ॥ ३ ॥
 प्रभु रामदास तो आला । राष्ट्राचा जादूव ला-॥
 मावळा मंत्रिला सगळा । भालेवाला ॥ ४ ॥
 रणयज्ञ-विजय-हेरंबा । पूजाया रणजगदंबा ॥
 तोरणा रण-प्रारंभा । नारळ फुटला ॥ ५ ॥
 त्या चंद्रराव भोऱ्याला । दास्याच्या सरदाराला॥
 भूमीच्या मूर्त न काला । जाळा जाळा ॥ ६ ॥
 तो विजापूरचा कोल्हा । वाधास दावि वागूरा॥

वरि वाधनखीं तरवारा । दिसे न त्याला ॥ ७ ॥

खिंडीत शत्रुचे बाण । निज मरणावर तोलून ॥

त्राणांत भूप झेलून । बार्जा पडला ॥ ८ ॥

पुण्यांत राजवाड्यांत । खड्गाची रात्र कुजबुजत

ऐकूनि मस्त शाइस्त । पळुनी गेला ॥ ९ ॥

तो पुरंदरचा झगडा । ते मुरारबाजी लढला

हाताच्या करुनी ढाला । रिपु रोधीला ॥ १० ॥

तो औरंग्या दिलीत । शिवपवन धरी डावांत

परि पवन डाव उडवीत । उडुनी गेला ॥ ११ ॥

मग सिंहगडाचें युद्ध । गड चढला वैभवसूर्य ॥

रक्ताचें देउनि अर्घ्य । तान्हा गेला ॥ १२ ॥

किती असे वीर वर्णवे । किति जणा पवाडे गावे ॥

कवितनें ओवाळावे । कुणा कुणाला ॥ १३ ॥

श्रीस्वातंत्र्याची माला । वीरांनीं गुंफुनि विमला ॥

अर्पिली देश-देवाला । हर हर बोला ! ॥ १४ ॥

वैकुंठ रायगड केला । लोक तो देवगण बनला ॥

शिवराजा विष्णू झाला । वंदन त्याला ॥ १५ ॥

स्वदेश गीत

प्रिय भगिनीनों विनती करीतसे स्वदेश प्रीती
मनीं धरा । सोडुनी द्या तुह्मीं हौस मनींची देशी
कंकणे करी भरा ॥ राष्ट्र गुरु हे महात्माजी सांगती
ऐसे सकलाला । धंदा आमुचा सर्व बुडाला कठीण
काल हा अजि आला ॥ दारिद्र्यानें बहुत पीडिले
अन्न नसे हो पोटभरी । ऐसे असतां फयशन तुह्मीं
कां सोडाना अजुनी तरी ॥ विलायती हे सुंदर
खासे मोह पाडिते बहुत मना । नाना परिनें भुल-
वुनी तुह्मां पिलुनी नेई सर्व धना ॥ कामधेनु सम
मातृ भूमिही अगणित येथें धान्य पिके । विला-
यते मध्ये कसे चालले हिंदी मरती सर्व भुके ।
कांच देऊनि सुवर्ण नेती भुलवुनी तुह्मां परोपरी ।
गाजी ह्मणोनी पाजी करीती सावध व्हाना अजुनि
तरी ॥ वीर माता वीर कांता होऊनी गेल्या बहुत
परी । अहिल्याबाई जिजा लक्ष्मी सांगु अशा या
किती तरी ॥ त्या देशामधिं तुह्मीं जन्मला आठ-

वण ह्याची मनीं धरा । बहिष्कार हे व्रत अच-
 रोनी मातृभूमीला पुनीत करा ॥ राष्ट्राच्याही माता
 तुम्हीं बोलती ऐसे सर्व जनीं । उदासीन कां अजुनि
 असतां लागा कार्या वेगानीं ॥ प्रापंचीही श्रम
 बहु तुम्हां विश्रांतीहि मुळी नसे । त्यांतच लवपळ
 वेळ काढोनि सुत काढाहो थोडेसे ॥ थेंबे थेंबे
 वर्षुनि घन बहु पोषण करितो सर्वांचें । अगणित
 युवती सुत काढितां कार्य होई बहु देशांचें ॥
 क्षुद्र बुद्धि हे जाती मत्सर यासी थारा देऊं नका ।
 स्वधर्म पाळा बहु प्रीतीनें परधर्मासि निंदु नका ॥
 कंठ रवानें बाळ टिळक हे सांगुनि ऐसें सकळांला ।
 स्वराज्यास्तव श्रमुनि भागुनि गेले हो वैकुंठाला ॥
 अल्पमती मी विनति करितसे सर्व भगिनिनों
 क्षमा करा । त्याज्य असे ते टाकुनि द्या तुम्हीं
 ग्राह्य असे ते मनीं धरा ॥ गौरिनंदना विघ्ननाशना
 सुबुद्धि देई सकळांला । विनायकाची कन्या मागे
 अखंड तव पद देई मला ॥

सिंहगड-पोवाडा

भाग १-२-३-४ सचित्र, किंमत ६ भाणे.

सवलतीची किंमत ४ भाणे.

तिकीट भगाऊ पाठविणें व्ही. पी. ने मागणी करूं नये.

सुधारणेचा चुटका.

भाग १-२-३-४, किंमत १ आणा.

पांच आण्याची तिकीटे पाठवावी म्हणजे वरील दोन्ही पुस्तके पाठवूं. व्ही. पी. ने मागणी करूं नये.

पी. बी. पाठक आणि कंपनी.

श्री पांडुरंग वैभव बुक डेपो,

माधवबाग व सूर्यमहाल सुबई नं. ४.